

Ο ΦΙΛΟΣ ΜΟΥ Ο ΓΥΦΤΟΣ

Του Ιωάννη Πουλόπουλου

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

A) ΜΑΘΗΤΗΣ: είναι ένα αγόρι, με μακριά μαλλιά, μια πολύχρωμη τσάντα, μια ανοιχτή πράσινη μπλούζα και ένα μπεζ παντελόνι. **Ο μαθητής έχει το κινητό του στην τσέπη του.**

B) ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ: είναι ένας άνθρωπος, ντυμένος σε όλα γκρι και με έναν πίνακα κρεμασμένο από τον λαιμό του. Ο πίνακας έχει γραμμένα με μαύρα γράμματα τις παρακάτω λέξεις, την μία κοντά στην άλλη: “Φύλο, καταγωγή, θρησκεία, σεξουαλικότητα, απόψεις, περιουσία, ικανότητες, εμφάνιση”. **Ο παρατηρητής στο χέρι του κρατάει έναν κόκκινο μαρκαδόρο και έχει κρεμασμένη από το κεφάλι του μια ζακέτα. Επιπλέον, μέσα στις τσέπες του έχει ένα ψαλίδι**

Γ) ΠΑΠΠΟΥΣ

Δ) ΓΙΑΓΙΑ

Ε) ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ

Στ) ΣΥΜΜΑΘΗΤΗΣ 1

Z) ΣΥΜΜΑΘΗΤΗΣ 2

H) ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΗΣ

Θ) ΓΥΦΤΟΣ

“Το τρίτο και το τέταρτο πρόσωπο είναι αόριστα. Είναι πολλά πρόσωπα, σε δύο ανθρώπους. Μπορεί να είναι ένας γέρος από το καφενείο, μπορεί να είναι ένας έμπορος καλτσών, κ.τ.λ. Είναι ο οποιοσδήποτε μπορούμε να συναντήσουμε στον δρόμο.”

Το σκηνικό είναι απλό. Δύο δέντρα, το ένα από την δεξιά πλευρά και το άλλο από την αριστερή της σκηνής, ένας δρόμος στο κέντρο και ένα πεζοδρόμιο γύρω από τον δρόμο.

Ο μαθητής εμφανίζεται στην σκηνή χαρούμενος.

ΜΑΘΗΤΗΣ: (Κοιτάζοντας από εκεί που ήρθε)

Τα λέμε αύριο!

Ο μαθητής αρχίζει να κινείται προς το κέντρο της σκηνής και όταν φτάσει αρχίζει να περπατάει στάσιμα, δηλαδή μένει στο ίδιο σημείο αλλά τα πόδια του κάνουν την κίνηση του περπατήματος. Λίγα δευτερόλεπτα αφού αρχίσει αυτή την κίνηση, ο παρατηρητής εμφανίζεται σιγά-σιγά σε μία γωνία της σκηνής. Φαίνεται ξεκάθαρα τι γράφει ο πίνακας.

Στην σκηνή λίγα ακόμα δευτερόλεπτα αφού εμφανιστεί ο παρατηρητής εμφανίζεται και το τρίτο πρόσωπο, με την μορφή ενός παππού. Περπατάει με μία μαγκούρα και γυρισμένη πλάτη αργά. Μιλάει αργά, αλλά όχι πολύ αργά. Μπαίνει

από την μία γωνία της σκηνής και πλησιάζει τον μαθητή, σαν να περπατάει μαζί του στον δρόμο.

**ΠΑΠΠΟΥΣ: (Φτάνει δίπλα στον μαθητή και περπατάει στάσιμα μαζί του)
Γιωργάκη? Εσύ είσαι?**

**ΜΑΘΗΤΗΣ: (Κοιτάει δίπλα του αηδιασμένος)
Ναι κύριε Δημήτρη, εγώ είμαι .**

**ΠΑΠΠΟΥΣ:
Καλέ πως μεγάλωσες έτσι! Δεν σε αναγνώρισα! Αν δεν σε ήξερα θα νόμιζα πως ήσουν κορίτσι.**

**ΜΑΘΗΤΗΣ: (Βάζει τα μαλλιά του μπροστά από τα τρυπημένα αυτιά του)
Εεεε τι να κάνουμε! Είναι μόδα πια να έχουν τα αγόρια μακριά μαλλιά και τα κορίτσια κοντά!**

Ο μαθητής κοιτάει προς το κοινό με μια έκφραση τύπου “συγχωρέστε με για αυτό που είπα”

ΠΑΠΠΟΥΣ: (Το ύφος του αλλάζει, σαν να γίνεται ξαφνικά επιθετικός. Μιλάει αυστηρά.)

Δεν τα κόβεις μπας και γίνεις άνθρωπος?

(Ο παππούς αρχίζει να προσπερνά τον μαθητή και προχωρά προς την γωνία της σκηνής.)

(Ο παρατηρητής σβήνει με τον κόκκινο μαρκαδόρο την λέξη “εμφάνιση” και “φύλο”)

Τι πράγματα είναι αυτά?

(Ο μαθητής τον κοιτάει όσο φεύγει με ένα αηδιασμένο βλέμμα.)

(Ο παρατηρητής σκύβει και πετάει στα πόδια του μαθητή το ψαλίδι.)

(Ο μαθητής αφού το ακούσει να χτυπά το πάτωμα, σταματάει το περπάτημα.)

(Ο μαθητής σκύβει και πιάνει το ψαλίδι. Σηκώνεται και το κοιτάει με ένα ύφος προβληματισμένο. Το βάζει στην τσέπη του παντελονιού του και συνεχίζει το στάσιμο περπάτημα.)

(Μετά από δέκα δευτερόλεπτα, ο μαθητής όσο περπατάει, βγάζει το ψαλίδι από την τσέπη του. Το κρατάει μπροστά του και αφού το κοιτάξει για λίγα δευτερόλεπτα, σταματάει το περπάτημα. Ο μαθητής κόβει τα μαλλιά του. Αφού κόψει τα μαλλιά του, ο μαθητής συνεχίζει το στάσιμο περπάτημα.)

Το τέταρτο πρόσωπο, με μορφή γιαγιάς, εμφανίζεται από την άλλη γωνία της σκηνής και πλησιάζει τον μαθητή σαν να περπατάει και αυτή στον δρόμο. Περπατάει με μία μαγκούρα και γυρισμένη πλάτη αργά. Μιλάει αργά, αλλά όχι πολύ αργά και μιλάει με πιο ψηλή φωνή. Όταν φτάνει λίγο πίσω από τον μαθητή, σε αντίθετη πλευρά από τον παππού, μιλάει.

ΓΙΑΓΙΑ: (Η γιαγιά φωνάζει με το κλασσικό “γιαγιά από το χωριό” ύφος.)
Γιωργάκη!!!

ΜΑΘΗΤΗΣ: (Σταματάει να περπατάει και προχωράει προς τα πίσω για να προλάβει την γιαγιά, αλλά κυρίως για να μην ξανα-ουρλιάξει στην μέση του δρόμου.)

Κυρία Λίτσα! Τι σύμπτωση! Πριν λίγο είδα τον κύριο Δημήτρη! Αν τον ψάχνετε έχει πάει προς- (Τον διακόπτει η γιαγιά)

ΓΙΑΓΙΑ:

Καλέ πώς μεγάλωσες έτσι?!?! Ολόκληρο αντράκι έγινες! Πτου πτου πτου μη σε ματιάσω!

ΜΑΘΗΤΗΣ: (Με άβολο ύφος απαντά)

Χαχα (ξερό γέλιο) ναι!

Και οι δύο συνεχίζουν το στάσιμο περπάτημα

ΓΙΑΓΙΑ:

Και για πες μου...!

Ο μαθητής κοιτάει το κοινό με ύφος ειρωνικό, σαν να λέει “τι βλακεία θα πει πάλι αυτή?”

Παίζει καμιά κοπελίτσα? Τόσο όμορφο αγόρι αποκλείεται να μην έχεις

ΜΑΘΗΤΗΣ: (Ακόμα πιο άβολα λέει)

Χαχα (ξερό γέλιο) σας διαβεβαιώ πως τα ταβάνια με ενδιαφέρουν περισσότερο από τα κορίτσια!

ΓΙΑΓΙΑ: (Μιλάει πιο σιγά, σαν να είναι απογοητευμένη)

Βέβαια έτσι όπως είσαι που να βρεις κορίτσι?

Ο μαθητής σταματάει να περπατάει, η γιαγιά φεύγει από την σκηνή σχετικά γρήγορα και ο παρατηρητής σβήνει την λέξη “σεξουαλικότητα”

Ο μαθητής συνεχίζει να περπατάει στάσιμα για λίγα δευτερόλεπτα ώσπου βγάζει το κινητό του από την τσέπη του και παίρνει ένα τηλέφωνο.

ΜΑΘΗΤΗΣ: (στο τηλέφωνο)

Έλα μαμά τώρα γυρνάω από το σχολείο. (μικρή παύση) Ναι είχα εφτάωρο. (μικρή παύση). Έεεε τίποτα το συγκλονιστικό, πάλι πλακώθηκαν δύο παιδιά από το τέσσερα και το ένα- (μικρή παύση σαν να τον κόβει). Ο Ιάσοντας και ο Νικόλας

Παράλληλα, στην σκηνή ξανα-εμφανίζεται το τρίτο πρόσωπο, ντυμένος με κοστουμί. Είναι ένας επιχειρηματίας. Πλησιάζει από την αντίθετη πλευρά από αυτή που ήταν η γιαγιά και παραμένει πίσω από τον μαθητή. Κατά την εμφάνιση του στην σκηνή, κρατάει ένα τηλέφωνο στο χέρι του επειδή και αυτός μιλάει στο

τηλέφωνο. Μένει λοιπόν λίγο πίσω από τον μαθητή και αρχίζει να περπατάει και αυτός στάσιμα.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ:

Έλα, τώρα γυρνάω (μικρή παύση)

ΜΑΘΗΤΗΣ:

Όχι, εγώ δεν μπλέχτηκα (μικρή παύση)

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ:

Ναι μόνος μου (μικρή παύση)

ΜΑΘΗΤΗΣ: (Σαν να το ξαναλέει για την 20η φορά)

Ναι μαμά, εγώ προσέχω (μικρή παύση)

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ:

Ντάξει, όχι ολομόναχος, είναι μπροστά μου ένα αλβανάκι.

Ο παρατηρητής σβήνει την λέξη “καταγωγή”.

Ο μαθητής το ακούει αυτό και σταματάει να περπατάει στάσιμα. Ο επιχειρηματίας προχωράει σιγά σιγά και τον προσπερνάει

ΜΑΘΗΤΗΣ: (Κατεβάζει το τηλέφωνο από το αυτί του και φωνάζει με σκοπό να τον ακούσει ο “κύριος από μπροστά”)

Ναι μαμά γυρνάω , και εγώ γυρνάω μόνος μου, αλλά είναι ένας πετροβολημένος, τυπάς μπροστά μου!

Ο επιχειρηματίας σταματάει να περπατάει και γυρνάει προς τα πίσω όσο ο μαθητής τον κοιτάει

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ:

Τι είπες, νεαρέ?

ΜΑΘΗΤΗΣ: (Απαντάει με ένα ανήξερο αλλά πονηρό ύφος)

Α εγώ? Τίποτα απλά μιλάω με την μάνα μου στο τηλέφωνο.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ: (Φωνάζει)

Η νεολαία και οι βλακείες σας! Δεν έχετε όριο!

Φεύγει γρήγορα από την σκηνή. Ο μαθητής του κάνει κωλοδάχτυλο με πολύ ειρωνικό και μικροπρεπή τρόπο. Κάνει μια γκριμάτσα, σαν να παίρνει εκδίκηση.

ΜΑΘΗΤΗΣ: (Γελάει δυνατά και ξανασηκώνει το τηλέφωνο στο αυτί του)
Έλα μαμά, τίποτα απλά ένας μαλάκας ήταν στον δρόμο (μικρή παύση)
Ναι, μια χαρά είμαι. Προσέχω (μικρή παύση). Ντάξει-Ντάξει, σε κλείνω για να προλάβω το λεωφορείο

Ο μαθητής συνεχίζει να περπατά στάσιμα για αρκετά δευτερόλεπτα και μετά όσο περπατάει βγάζει μια τσίγλα από την τσέπη του και την τρώει και συνεχίζει να περπατάει.

Λίγα δευτερόλεπτα αργότερα, εμφανίζεται το τρίτο και τέταρτο πρόσωπο μαζί, από την ίδια γωνία, μεταμφιεσμένοι ως συμμαθητές του μαθητή (συμμαθητής 1 και συμμαθητής 2)

Σιγά-σιγά κατευθύνονται προς τον μαθητή ενώ μιλάνε.

ΣΥΜΜΑΘΗΤΗΣ 1: (Δεν φωνάζει, αλλά μιλάει αρκετά δυνατά ώστε να μπορεί να τον ακούσει ο μαθητής)
Ναι ρε και είδες πως ο Παναθηναϊκός κυριολεκτικά διέλυσε τον Ολυμπιακό?

ΣΥΜΜΑΘΗΤΗΣ 2: (Απαντάει στον ίδιο τόνο)
Ντάξει όμως στο επόμενο θα σας κερδίσουμε.

Οι δύο συμμαθητές βλέπουν τον μαθητή και τρέχουν προς εκείνον. Ο ένας πηγαίνει από την μία κατεύθυνση και ο άλλος από την άλλη. Κολλάνε πάνω του σαν να τον κάνουν σάντουιτς και μιλάνε

ΣΥΜΜΑΘΗΤΗΣ 1:
Γιώργο! Δεν το πιστεύω ότι σε βρίσκουμε εδώ!

Ο μαθητής κοιτάει το κοινό

ΜΑΘΗΤΗΣ: (Μιλάει με ένα ύφος βαρεμάρας)
Ναι ούτε εγώ

ΣΥΜΜΑΘΗΤΗΣ 2:
Λοιπόν...

ΜΑΘΗΤΗΣ:
Τι λοιπόν?

ΣΥΜΜΑΘΗΤΗΣ 2:
Ποια ομάδα- (τον κόβει ο συμμαθητής 1)

ΣΥΜΜΑΘΗΤΗΣ 1: (Δυνατά)

Ήθελε να σε ρωτήσει ποια ομάδα υποστηρίζεις στο ελληνικό πρωτάθλημα

ΜΑΘΗΤΗΣ: (Ξερά)

Κανέναν

ΣΥΜΜΑΘΗΤΗΣ 1 ΚΑΙ 2 ΜΑΖΙ: (Δυνατά)

ΚΑΝΕΝΑΝ?!

ΣΥΜΜΑΘΗΤΗΣ 1:

Το άκουσες αυτό?

ΣΥΜΜΑΘΗΤΗΣ 2:

Ναι **(κόβει τον εαυτό του, απευθύνεται στον μαθητή)**

Λοιπόν από εδώ και πέρα όποιος σε ρωτάει θα λες ή τους Παναθηναϊκό ή Ολυμπιακό.

Ο παρατηρητής σβήνει από τον πίνακα την λέξη “απόψεις”

ΜΑΘΗΤΗΣ: (Πολύ ξερά και απογοητευμένα απαντάει)

Ναι, ντάξει, ό,τι πεις

ΣΥΜΜΑΘΗΤΗΣ 1: (Με θυμωμένο αλλά ειρωνικό ύφος, σαν να μην εννοεί αυτά που λέει αλλά να τα τονίζει αρκετά ώστε να ανησυχήσει τον μαθητή.)

Όχι ό,τι πει, έτσι και δεν το λες αυτό που σου είπε, θα σε βρούμε

ΜΑΘΗΤΗΣ: (Με ειρωνικό ύφος)

Ναι, ναι, ντάξει, θα με βρείτε, όκει, κάτι άλλο?

Οι δύο συμμαθητές γελάνε δυνατά όσο φεύγουν από την σκηνή

Ο μαθητής βγάζει το κινητό από την τσέπη του και το φέρνει κοντά στο στόμα σαν να στέλνει φωνητικό μήνυμα

ΜΑΘΗΤΗΣ: (Μιλάει στο κινητό, πιο χαρούμενα)

Έλα! Λοιπόν δεν θα πιστέψεις ποιους είδα. Είδα τον Γρηγόρη και τον Νικόλα και με σταμάτησαν τώρα για να με ρωτήσουν κάτι για το ποδόσφαιρο δεν ξέρω δεν τους έδωσα σημασία. Και ναι δεν ξέρω τώρα εγώ σε λίγο φτάνω στην στάση για το λεωφορείο και αυτά. Στείλε μου όταν γυρίσεις.

Βάζει το κινητό στην τσέπη και συνεχίζει να περπατάει στάσιμα. Το τρίτο και τέταρτο πρόσωπο ξαναεμφανίζονται. Το τρίτο πρόσωπο αυτή την φορά είναι “Ο γύφτος” και το τέταρτο πρόσωπο είναι “Ο διαφημιστής”. Μπαίνουν στην σκηνή από διαφορετικές γωνίες. “Ο γύφτος” μιλάει περίεργα, σαν να μιλάει από την μύτη του και σαν να είναι βραχνιασμένος. “Ο διαφημιστής” είναι ένας άνθρωπος ντυμένος στα μαύρα και κρατάει κάποια φυλλάδια. Ο γύφτος κρατάει ένα άδειο καλάθι και προχωράει πιο αργά από τον διαφημιστή. Πρώτα πλησιάζει προς τον μαθητή ο διαφημιστής όσο ο γύφτος περπατάει μακριά από τον μαθητή στάσιμα.

Αφού ο διαφημιστής πλησιάσει τον μαθητή ο μαθητής και ο διαφημιστής περπατάνε στάσιμα.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΗΣ:

Γεια σας! Ενδιαφέρεστε για το- (ο μαθητής τον κόβει)

ΜΑΘΗΤΗΣ: (γρήγορα, σαν να βιάζεται)

Όχι ευχαριστώ.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΗΣ: (σαν να ψιθυρίζει στον εαυτό του)

Όχι πως θα είχες λεφτά να το αγοράσεις, αλλά όκει

Ο παρατηρητής σβήνει την παρουσία.

ΜΑΘΗΤΗΣ: (απαντάει προσβεβλημένος αλλά κάνει τον ανήξερο)

Παρακαλώ?

Ο μαθητής σταματάει να περπατάει στάσιμα μαζί με τον διαφημιστή, και ο γύφτος κάθεται στο πάτωμα και τους κοιτάει περίεργα

ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΗΣ: (ειρωνικά)

Τι θες ,πιτσιρίκι?

ΜΑΘΗΤΗΣ: (κάπως νευριασμένος)

Τι είπατε πριν λίγο?

ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΗΣ: (κάνει τον ανήξερο)

Σε ρώτησα τι-

ΜΑΘΗΤΗΣ: (του σπάνε τα νεύρα)

Όχι αυτό, το προηγούμενο.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΗΣ: (τρομερά ειρωνικά, στο σημείο που σε κάνει να θέλεις να τον βαρέσεις)

Είπα πως και να ενδιαφερόσουν, έτσι όπως είσαι δεν θα μπορούσες να το αγοράσεις.

Ο μαθητής είναι θυμωμένος, ο παρατηρητής σβήνει την εμφάνιση ξανά.

ΜΑΘΗΤΗΣ: (θυμωμένα αλλά ειρωνικά με κωμικό τρόπο ουρλιάζει)

Για τον Χριστό, την Παναγία, το Άγιο Πνεύμα, τους 11 Αποστόλους και τα ψιλά γράμματα, τι σας έχει πιάσει όλους σήμερα! (ο μαθητής γυρνάει το βλέμμα του από την άλλη κατεύθυνση, δεν κοιτάει τον διαφημιστή, ο παρατηρητής σβήνει την θρησκεία) .Την μία η κυρία Λίτσα από την Κωλοπετινίτσα, την άλλη ο κύριος τέτοιος με το ένα πόδι στον τάφο, την παράλλη τα ούγκανα από την τάξη μου.

(Ο διαφημιστής περπατάει μακριά, φεύγει από την σκηνή αλλά έχει το ύφος που λέει “με τρελό έμπλεξα”, όσο φεύγει κάνει τον σταυρό του και αρχίζει να προσεύχεται)

Μετά- ο-ο-ο-όχι πριν, ο βλαμμένος που νόμιζε ότι είναι επιχειρηματίας δηλαδή για τον Χριστό πια! (ξαναγυρνάει με διάθεση να κάνει κήρυγμα στον διαφημιστή)

Τι άλλο πρέπει να!- (βλέπει ότι ο διαφημιστής έχει φύγει, ο γύφτος εξακολουθεί να παρατηρεί).

Δεν αντέχω άλλο (γυρνάει και κοιτά τον παρατηρητή-τον δείχνει με το δάχτυλό του).

Εσύ φταις για όλα. (αυτή η πράξη λειτουργεί κωμικά και δεν επηρεάζει την ιστορία. ξανα-επιστρέφει στην κατάσταση χάους που βρίσκονταν πριν γυρίσει πίσω.)

(βγάζει την τσάντα του και την πετάει κάτω με δύναμη και πέφτει κάτω αλλά πέφτει λυγίζοντας τα γόνατα και κάθεται πίσω, δεν ξαπλώνει.)

(Ο γύφτος πλησιάζει τον μαθητή αργά και μπουσουλώντας.)

ΓΥΦΤΟΣ: (ακουμπάει τρεις γρήγορες φορές με το δάχτυλό του τον ώμο του μαθητή)

Ε, μικρέ

ΜΑΘΗΤΗΣ: (ενοχλημένος, σπάει η φωνή του)

Δεν θέλω τα καλάθια σου

ΓΥΦΤΟΣ: (κάθεται κυριολεκτικά δίπλα του οκλαδόν)

Δεν ήθελα αυτό, ήθελα να σε ρωτήσω κάτι

ΜΑΘΗΤΗΣ: (σαν να του σπάνε τα νεύρα και σαν να το έχει ξανα ακούσει αυτό)

Έλα ρίχτο, έτσι και αλλιώς έχασα το λεωφορείο μου

ΓΥΦΤΟΣ: (με περιέργεια)

Ωραία λοιπόν, αφού είσαι άσπρος και έχεις κινητό, γιατί σου φέρονται όλοι έτσι?

ΜΑΘΗΤΗΣ: (σαν να θέλει να προστατεύσει τον εαυτό του, κάνει “έναν κόλο πίσω”, θυμωμένος)

Με παρακολουθείς καιρό για να ξέρεις πως μου φέρονται?

ΓΥΦΤΟΣ: (απαντάει χαζά, αλλά από άγνοια, όχι από κακή πρόθεση)

Όχι βρε χαζούλη, σε άκουσα πριν που μίλαγες με τα φαντάσματα

ΜΑΘΗΤΗΣ: (κοιτάει το πάτωμα περίεργα και κουνάει το κεφάλι του πάνω κάτω)

Φαντάσματα ε?

μικρή παύση, κανένας δεν μιλάει

σηκώνει το κεφάλι του και τον κοιτάει

Ποια ήταν η ερώτηση σου?

ΓΥΦΤΟΣ:

Γιατί αφού είσαι άσπρος σου φέρονται όλοι έτσι?

ΜΑΘΗΤΗΣ: **(απαντάει μπερδεμένα)**

Γιατί ας πούμε είμαι αγόρι με μακριά μαλλιά, τρυπημένα αυτιά, φοράω ανοιχτά χρώματα και γενικά δεν πολύ ασχολούμαι με αυτά που ασχολούνται τα αγόρια

ΓΥΦΤΟΣ: **(με έκπληξη)**

Ααα! Ε τότε εμένα που μου αρέσουν τα πράγματα που αρέσουν στα αγόρια γιατί μου φέρονται σκατά?

ΜΑΘΗΤΗΣ: **(σαν να θέλει να τον καλοπιάσει)**

Γιατί εσύ, εμμμμ, είσαι- **(τον κόβει)**

ΓΥΦΤΟΣ:

Γύφτος. Είμαι γύφτος

ΜΑΘΗΤΗΣ:

Προσπαθούσα να το πω καλύτερα αλλά ουσιαστικά ναι **(μικρή παύση)**

ΓΥΦΤΟΣ:

Η ημέρα που θα μου φέρονται- **(τον κόβει ο μαθητής)**

ΜΑΘΗΤΗΣ: **(με τον ενθουσιασμό που θα είχε ένας επιστήμονας αν είχε ανακαλύψει πώς άρχισε το σύμπαν)**

Μόλις μου κατέβηκε μία ιδέα! **(σηκώνεται όρθιος γρήγορα και με ενθουσιασμό και κοιτάει τον γύφτο)**

Σήκω!!!

ΓΥΦΤΟΣ: **(με περιέργεια)**

Καλέ, τι έγινε?

Ο μαθητής δίνει το χέρι του στον γύφτο, ο γύφτος το πιάνει και σηκώνεται αργά

ΜΑΘΗΤΗΣ: **(με μεγάλο ενθουσιασμό)**

Κάτσε όπως είσαι!

Ο μαθητής σκύβει και ανοίγει την τσάντα του και την ψαχουλεύει γρήγορα.

ΜΑΘΗΤΗΣ: **(με ενθουσιασμό)**

Εσύ στην γωνία! Έλα εδώ.

ο γύφτος κοιτάζει με περιέργεια γύρω του

ο παρατηρητής κοιτάει το κοινό και δείχνει τον εαυτό του με περιέργεια

Είπα έλα εδώ!

ο παρατηρητής δεν κουνιέται

ΓΥΦΤΟΣ: (με περιέργεια)

Τελικά όντως μιλάς σε φαντάσματα?

ΜΑΘΗΤΗΣ: (σαν να έχει νεύρα αλλά όχι επιθετικά)

Έλα μωρέ τώρα! Δεν θα κολλήσουμε εδώ!

σηκώνεται και τρέχει προς τον παρατηρητή

ο γύφτος τον κοιτάει με αγωνία και περιέργεια

ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ: (με νεύρα σαν να ενοχλείται)

Ε!?! Τι κάνεις!?

ΜΑΘΗΤΗΣ: (τον πιάνει από το χέρι, μιλά με χαρά και ενέργεια)

Άσε τα τι κάνεις και έλα εδώ! (τον τραβάει στο κέντρο της σκηνης)

Λοιπόν (ο γύφτος κοιτάει τον μαθητή περίεργα) Δώσε μου την ζακέτα

(ο παρατηρητής βγάζει την ζακέτα του)

ΓΥΦΤΟΣ: (κοιτάει το κοινό και μιλάει σαν να μιλάει προσωπικά στο κοινό)

Τελικά, όντως μιλάει σε φαντάσματα

ΜΑΘΗΤΗΣ: (πειραγμένος, δυνατά)

Δεν μιλάω με φαντάσματα! Κοιτάζω άνθρωπο δίπλα σου δεν τον βλέπεις?

ο γύφτος κοιτάει τον παρατηρητή σαν να μην τον βλέπει

ΓΥΦΤΟΣ: (με κωμικό ύφος, στον μαθητή)

Ό,τι παίρνεις θέλω να πάρω και εγώ

ο μαθητής κοιτάει τον γύφτο με δολοφονικό βλέμμα και του βάζει την ζακέτα και αφήνει τον πίνακά του στο πάτωμα

ΜΑΘΗΤΗΣ: (περήφανος)

Να! Κουκλί! Κάτσε λίγο να καθαρίσουμε και την φατσούλα

(ο μαθητής βγάζει ένα μπουκάλι νερό από την τσάντα του)

Κάνε έτσι! (κάνει το κεφάλι του πάνω και κάνει και ο γύφτος το ίδιο)

Τρία, δύο, ένα!

ο μαθητής ρίχνει το νερό πάνω στον γύφτο και του τρίβει την φάτσα

Έτοιμος!!!

ο γύφτος κοιτάει τον εαυτό του και τα χέρια του περίεργα

ΓΥΦΤΟΣ: (με περιέργεια και αμφισβήτηση)

Και με αυτό... τι?

ΜΑΘΗΤΗΣ: (περήφανα και πονηρά)

Και με αυτό... (βγάζει το κινητό του από την τσέπη του και το δίνει στον παρατηρητή)

(απευθύνεται στον παρατηρητή)

το άσπρο κουμπάκι είναι

ξανά-απευθύνεται στον γύφτο

Λοιπόν (ο γύφτος κοιτάει το κοινό με βαρεμένο ύφος, δηλαδή σαν να λέει “τι θα κάνει πάλι αυτός”)

Θα ξαπλώσω κάτω, θα βάλεις το ένα πόδι σου στο στήθος μου, σαν να είσαι πειρατής και να είμαι το τσουβάλι με τον θησαυρό, και θα βάλεις τα χέρια σου στην μέση σου και θα κοιτάς εκεί *Δείχνει το κινητό*. Α! Και να χαμογελάς! Κατανοητό?

ο γύφτος τον κοιτάει περίεργα

ΓΥΦΤΟΣ: (με αμφιβολίες)

Ναι...

ΜΑΘΗΤΗΣ:

Ωραία! Λοιπόν (ο μαθητής ξαπλώνει κάτω)

Έλα! Βάλε το ποδαράκι! (ο γύφτος βάζει το πόδι του πάνω στον μαθητή και τα χέρια του στην μέση του και κοιτάει το κινητό όσο χαμογελάει)

Ωραία! Και τρία, δύο... ένα!

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ: (δυνατά)

Κλικ!

ο γύφτος επιστρέφει σε μία φυσιολογική στάση και ο μαθητής σηκώνεται

ο παρατηρητής δίνει το κινητό στον μαθητή

ΜΑΘΗΤΗΣ: (με περιέργεια)

Για να δω... (παίρνει το κινητό)

Τέλεια! (μικρή παύση)

Ωραία λοιπόν σε ευχαριστούμε που μας βοήθησες (σκύβει και πιάνει τον πίνακα)

Να, πάρε και τον πίνακά σου (κρεμάει τον πίνακα από τον λαιμό του παρατηρητή)

Αν και... περίμενε (σβήνει με τα χέρια του ό,τι λέει ο πίνακας και γράφει “ΚΟΙΤΑΞΤΕ ΤΙ ΜΕ ΚΑΝΑΤΕ ΝΑ ΚΑΝΩ”)

(ακουμπάει δύο φορές τον ώμο του παρατηρητή και λέει: Έτοιμος)

Ο παρατηρητής πηγαίνει στην γωνία του.

Στο μεταξύ ο γύφτος τους κοιτάει και τους δύο πολύ περίεργα και όταν φύγει ο παρατηρητής παίρνει την θέση του στην σκηνή

ΓΥΦΤΟΣ: (κοιτάει τον μαθητή στα μάτια)

Τελικά, εσύ μιλάς σε φαντάσματα

ΜΑΘΗΤΗΣ:

Άσε μας πια με τα φαντάσματα όλο φαντάσματα και φαντάσματα! Λοιπόν, έλα εδώ

ο μαθητής κρατάει το κινητό του με το ένα χέρι, το οποίο είναι τεντωμένο για να μπορεί να βλέπει και ο γύφτος. Το κοινό βλέπει μπροστά του τον γύφτο και τον μαθητή δίπλα δίπλα και το χέρι τεντωμένο προς αυτούς (το κοινό).

Λοιπόν θα μπούμε εδώ.

ΓΥΦΤΟΣ: (με περιέργεια)

Τι είναι αυτό?

ΜΑΘΗΤΗΣ: (αγνοεί την ερώτησή του)

Θα μπούμε σε αυτή την σελίδα και θα ανεβάσουμε αυτή την φωτογραφία **(συνειδητοποιεί πως πρέπει να απαντήσει στην ερώτηση)**

Θα κάνουμε κάτι που λέγεται εμ- εμ- έχει ξεχάσει την λέξη σόσιαλ εξπέριμεντ.

ΓΥΦΤΟΣ: (η φάτσα του λάμπει, κάνει σαν να ετοιμάζει αυτό το αστείο εδώ και δέκα χρόνια. Κοιτάει τον μαθητή και λέει):

Στο χωριό μου το λένε...**(μικρή παύση)** Κοινωνικό πείραμα!

(γυρνάει στο κοινό χαμογελά και ταυτόχρονα κλείνει το ένα μάτι πολύ αμήχανα, σαν εκείνες τις παλιές σειρές στις παλιές τηλεοράσεις που έπρεπε κάποιος να κλείσει εντελώς το ένα μάτι του για να φανεί κλειστό, κάνει το σύμβολο του OK (☺) και επιστρέφει στην θέση του)

αυτή η πράξη είναι καθαρά κωμική και δεν θα επηρεάσει την ιστορία

ΜΑΘΗΤΗΣ: (τον ξανά-αγνοεί)

και θα γράψουμε: (με υπερηφάνεια, σαν να παρουσιάζει κάτι σπουδαίο)

“Μαθητής ξυλοκόπησε γκέι μαθητή”

ΓΥΦΤΟΣ: (με περιέργεια και ταπεινότητα, μιλάει πιο σιγά)

Είσαι γκέι?

ΜΑΘΗΤΗΣ: (σαν να έχει κουραστεί να το ακούει)

Γιατί, ενδιαφέρεσαι?

ο γύφτος γελάει

ΓΥΦΤΟΣ: (με περιέργεια)

Ακόμα δεν έχω καταλάβει τι κάνεις

ΜΑΘΗΤΗΣ: (σαν να είναι κουρασμένος)

Αχχ Θεέ μου! Σοβαρά δεν έχεις πάρει χαμπάρι τι κάνω?

ΓΥΦΤΟΣ: (ξερά)

Όχι

ΜΑΘΗΤΗΣ: (σαν να είναι κουρασμένος)

Αχχχχ. Λοιπόν, την φώτο που έβγαλα θα την ανεβάσουμε σε αυτό το σάιτ με τον τίτλο που σου είπα. Τότε, θα καταγράψουμε τις αντιδράσεις του κόσμου και θα απαντηθεί η ερώτησή σου. Αυτό είναι το σόσιαλ εξπέριμεντ.

ΓΥΦΤΟΣ: (με ταπεινότητα)

Μα μου απάντησες...

ΜΑΘΗΤΗΣ: (με ένταση)

Καλά κατάλαβες τι θέλω να πω! (παύση)

Τώρα περιμένουμε τις αντιδράσεις

ο παρατηρητής κάνει έναν ήχο σαν να χτυπάει το κινητό

ΜΑΘΗΤΗΣ: (με χαρά και υπερηφάνεια)

Κατα-φωνή!

ΓΥΦΤΟΣ: (γρήγορα)

Τι λέει, τι λέει?

ΜΑΘΗΤΗΣ:

Κάτσε να δω (κοιτάει καλύτερα το κινητό)

Ο “Μήτσος ο λόκος” έγραψε: “Καλά της έκανε της αδερφής!”

ΓΥΦΤΟΣ: (θυμωμένος, σαν να θέλει να υπερασπιστεί τον μαθητή)

Έι! Γιατί το είπε αυτό?

ΜΑΘΗΤΗΣ: (σαν να θέλει να τον ανακουφίσει)

Μην ανησυχείς καλέ! Δεν το παίρνω προσωπικά!

ΓΥΦΤΟΣ: (σαν να νοιάζεται για τον μαθητή)

Ναι αλλά μπορεί να σε πληγώσει!

ΜΑΘΗΤΗΣ: (λίγο πιο γρήγορα)

Κάτσε τώρα που θα του απαντήσουμε να δεις ποιος θα πληγώσει ποιον

ΓΥΦΤΟΣ: (με νεύρα)
Γιατί να του απαντήσουμε?

ΜΑΘΗΤΗΣ: (σαν να λέει κάτι αυτονόητο)
Γιατί έχει πλάκα! Έλα δίπλα μου **(ο γύφτος έρχεται πιο κοντά στον μαθητή)**
Λοιπόν, σε τρία, δύο ένα

ο παρατηρητής κάνει έναν ήχο σαν να χτυπάει το τηλέφωνο

ΜΑΘΗΤΗΣ: (αγχωμένος)
Ωχ! Η μάνα μου! **(ο γύφτος πάει να μιλήσει αλλά ο μαθητής τον κόβει)**
Σκάσε! **(λέει και κάνει μια κίνηση με το χέρι του που σηματοδοτεί στον γύφτο να μην μιλήσει, ο μαθητής απομακρύνεται)**
(πιο χαλαρός) Έλα μαμααα! **(μικρή παύση)** Στον δρόμο είμαι **(μικρή παύση)** Ναι έχασα το λεωφορείο **(μικρή παύση)** Ντάξει ντάξει θα περιμένω το επόμενο **(μικρή παύση)** Έλα φιλάκια γεια **(ο μαθητής το κλείνει και βγάζει μια βαθιά ανάσα)** ΟΥΦ!
Πού ήμασταν? Ά! Ναι! Λοιπόν έλα εδώ **(ο γύφτος έρχεται δίπλα από τον μαθητή)**
Και, τρία, δύο, ένα! Πάμε!

Γεια Μητσάρα! Έχω να σου πώ πως είσαι κυριολεκτικά ηλίθιος! Δηλαδή, δεν κατάλαβες πως εγώ στην φώτο ήμουν με ανοιχτά μάτια? Θεέ μου! Λογικά όταν σου σκανάρουν τον εγκέφαλο βγάζει μια ίσια γραμμή γιατί δεν υπάρχει εγκεφαλική δραστηριότητα! **(ο μαθητής τα λέει όλα αυτά τόσο χαλαρά, σαν να τα έχει ξαναπεί. Δεν τα λέει με ταπεινότητα ούτε τα λέει σαν να θεωρεί πως είναι λάθος)**

ΓΥΦΤΟΣ: (σαν να θέλει να συμπληρώσει)
Ναι! Και αν ξαναπεις κάτι κακό για τον φίλο μου θα σε σπάσω στο ξύλο!

ΜΑΘΗΤΗΣ: (ειρωνικά)
Ακούς? Θα σε σπάσει στο ξύλο! **(ο μαθητής κατεβάζει το κινητό)**

ο μαθητής και ο γύφτος κοιτιούνται και επικρατεί σιγή δύο δευτερολέπτων
ο μαθητής και ο γύφτος γελάνε υπερβολικά δυνατά

ΓΥΦΤΟΣ: (όσο γελάει)
Αυτό ήταν τόσο αστείο! Να απαντήσω και σε άλλο ένα?

ΜΑΘΗΤΗΣ:
Ναι! **(ο μαθητής βγάζει το κινητό)** Κάτσε να δω. Ααα! Έχουν σχολιάσει διακόσια οκτώ άτομα! Μισό να κοιτάξω λίγο- **(σταματάει να μιλάει)**

ΓΥΦΤΟΣ: (αγχωμένος)
Τι? Τι έγινε?

ΜΑΘΗΤΗΣ: (σαν να έχει μείνει χωρίς λόγια)
Δεν το πιστεύω

ΓΥΦΤΟΣ: (πιο αγχωμένος)

Καλέ! Τι έγινε?

ΜΑΘΗΤΗΣ: (έκπληκτος, χαρούμενος αλλά με την χαρά που νιώθει κάποιος όταν παίρνει εκδίκηση)

Σχολίασαν δύο συμμαθητές μου

ΓΥΦΤΟΣ:

Και? Τι είπαν?

ΜΑΘΗΤΗΣ:

“Καλά του έκανε, είναι συμμαθητής μας και αν δεν του το έκανες εσύ θα του το κάναμε εμείς” **(ο μαθητής κοιτάει τον γύφτο με ένα αστείο βλέμμα και αρχίζει να γελάει)**

ΓΥΦΤΟΣ: (σαν να θέλει να συμπαρασταθεί)

Καλέ με τι γελάς!? Δεν είναι αστείο αυτό

ΜΑΘΗΤΗΣ: (έχει ξεκαρδιστεί στα γέλια και προσπαθεί να μιλήσει, μιλάει σπαστά γιατί ταυτόχρονα γελάει)

Εμπιστέψου με, αν είσαι κάποιος σαν εμένα αυτά τα συνηθίζεις στην πρώτη βδομάδα της χρονιάς!

ΓΥΦΤΟΣ: (στεναχωρημένος)

Μα.. Ούτε εμένα, που είμαι γύφτος, δεν μου φέρονται έτσι.

ο μαθητής σιγά σιγά σταματάει να γελάει

ΜΑΘΗΤΗΣ: (Σαν να μην τον νοιάζει τίποτα)

Σιγά μωρέ! Ας απαντήσουμε! **(Δίνει το κινητό στον γύφτο)** Αυτό θα το απαντήσω εγώ και εσύ θα απαντήσεις το επόμενο **(ο γύφτος παίρνει το κινητό αλλά δεν το σηκώνει για να τραβήξει την απάντηση)** Ε! Εδώ πάνω είμαι! Το κόκκινο κουμπάκι πάτα!

ΓΥΦΤΟΣ: (νευριασμένος, σαν να τον έχουν αφήσει σε μία γωνία σε ένα γεμάτο πάρτι)

Αυτό που σου συμβαίνει δεν είναι αστείο

ΜΑΘΗΤΗΣ: (σαν να βιάζεται)

Αφού σου λέω είναι!

ΓΥΦΤΟΣ: (αποφασισμένος)

Ε λοιπόν, αν δεν πεις κάτι σοβαρό εγώ δεν σε τραβάω **(ο μαθητής κοιτάει τον γύφτο και επικρατούν 3 δευτερόλεπτα σιγής)** Αχα! Και, εμ, και θα πω στο φάντασμα να μην σε βοηθήσει ούτε αυτό!

ΜΑΘΗΤΗΣ: (βαριαστενάζει)

Πω! Πρέπει να χαλάσεις όλη την πλάκα ε? Καλά, θα μιλήσω σοβαρά, το κόκκινο κουμπάκι πατάς. Μέτρα ως το τρία

ΓΥΦΤΟΣ:

Ένα, δύο- (τον κόβει ο μαθητής)

ΜΑΘΗΤΗΣ:

Όχι σόρρυ, από το τρία ως το ένα

ΓΥΦΤΟΣ:

Τρία, δύο, ένα!

ΜΑΘΗΤΗΣ: (κοιτάζει την κάμερα, καταπίνει το σάλιο του και όσο μιλάει περιπλανιέται στον δρόμο)

Με ξέρετε από το άρθρο “Μαθητής ξυλοκοπεί γκέι μαθητή”. Αυτό που δεν ξέρετε, είναι ότι αυτό το άρθρο είναι ψεύτικο. Ο μαθητής που κάνει εισαγωγικά με τα χέρια του “ξυλοκόπησε” δεν ήταν κανένας άλλος από έναν φίλο μου. Τώρα θα αναρωτιέστε: “Γιατί ένας μαθητής να πει ψέματα για κάτι τόσο σημαντικό?” Και θα σας απαντήσω: “Γιατί μπορώ”. Με την ίδια λογική που ο οποιοσδήποτε μπορεί να με κατακρίνει για πράγματα τα οποία δεν μπορώ να ελέγξω, έχω και εγώ το δικαίωμα να κάνω αυτή την ψεύτικη ανάρτηση. Όμως, δεν θα χρειαζόταν να αναρτήσω κάτι ψεύτικο αν εσείς, ο κόσμος γύρω μου και μας, φέρονταν καλύτερα σε άτομα που διαφέρουν. Δηλαδή πια δεν καταλαβαίνω πως φοβάστε το διαφορετικό! Πρέπει να είσατε πολύ βαρετοί άνθρωποι στην καθημερινότητά σας. Ταυτόχρονα, είσατε ηλίθιοι. Κατάφερα εγώ, ένα δεκαπεντάχρονο, να σας κάνω να πιστέψετε κάτι που δεν έγινε ποτέ. Από τα βάθη της καρδιάς μου: είσατε πίσω 200 χρόνια. Από τα βάθη του μυαλού μου? Είσατε απλά βλαμμένοι. Το ότι ένα δεκαπεντάχρονο κατανοεί τον κόσμο γύρω του καλύτερα από όλους σας μαζί θα έπρεπε να χτυπάει ένα καμπανάκι.

ο μαθητής κάνει νόημα στον γύφτο να το σταματήσει

ο μαθητής πλησιάζει τον γύφτο και αυτός του δίνει το κινητό

ΜΑΘΗΤΗΣ: (χαρούμενος)

Για να δούμε τι θα δούμε!

ΓΥΦΤΟΣ: (με περιέργεια)

Αλήθεια τα εννοούσες όλα αυτά που είπες?

ΜΑΘΗΤΗΣ: (σαν να είχε έτοιμη την απάντηση)

Όχι

ΓΥΦΤΟΣ:

Ε τότε γιατί τα είπες?

ΜΑΘΗΤΗΣ:

Για να χαρείς (ο μαθητής γελάει ενώ ο γύφτος τον κοιτάει) Έλα μωρέ σε πειράζω. Ας δούμε τι τραβήξαμε!

ο μαθητής βλέπει μαζί με τον γύφτο στο κινητό το βίντεο που τράβηξαν

ΜΑΘΗΤΗΣ:

Ευχαριστημένος?

ΓΥΦΤΟΣ: (μελαγχολικά)

Ναι...

ΜΑΘΗΤΗΣ:

Ωραία λοιπόν, ας το ανεβάσουμε! **(ο μαθητής δίνει το κινητό στον γύφτο)** Ορίστε, ανέβασέ το εσύ!

ΓΥΦΤΟΣ: (δεν ξέρει πώς)

Εγώ?

ΜΑΘΗΤΗΣ: (θέλει να τον πειράξει, ξέρει πως ο γύφτος δεν ξέρει πώς να το ανεβάσει)

Ναι, εσύ!

ΓΥΦΤΟΣ: (απογοητευμένος)

Μα... Δεν ξέρω πως.

ΜΑΘΗΤΗΣ: (νιώθει άσχημα)

Κοίτα, είναι απλό **(πηγαίνει δίπλα στον γύφτο και του δείχνει τι πρέπει να κάνει στο κινητό)** Πας εδώ, μετά εδώ, μετά πατάς αυτό, μετά αζέπτ και μετά αυτό. Πάτα το

ΓΥΦΤΟΣ: (μελαγχολικά)

Σίγουρα?

ΜΑΘΗΤΗΣ: (βιάζεται)

Ανέβασέ το να τελειώνουμε!

ΓΥΦΤΟΣ: (αγχωμένος)

Ωραία, ένα-δύο, όχι, τρία-δύο-ένα! Το ανέβασα!

ΜΑΘΗΤΗΣ: (χειροκροτά)

Γου!! Μπράβο!! Για να το δούμε και στην σελίδα.

ο γύφτος δίνει το κινητό στον μαθητή

ΓΥΦΤΟΣ: (από τα βάθη της καρδιάς του)

Σε ευχαριστώ- (τον κόβει)

ΜΑΘΗΤΗΣ: (με νεύρα)

Το ανέβασες χωρίς ήχο.

ΓΥΦΤΟΣ: (μπερδεμένος)

Τι?

ΜΑΘΗΤΗΣ: (με περισσότερα νεύρα)

Το ανέβασες χωρίς!

ΓΥΦΤΟΣ: (στεναχωρημένος)

Άχ φίλε μου! Συγχώρεσέ με! Σέ παρακαλ- (τον κόβει)

ΜΑΘΗΤΗΣ: (πιο σιγά, αλλά αρκετά δυνατά ώστε να ακουστεί)

Καλά. (μικρή παύση) Τι άλλο να περιμένα από έναν- (τον κόβει ο γύφτος)

ΓΥΦΤΟΣ: (κρύα, το λέει και κοιτά κάτω_

Γύφτο. Έναν γύφτο

Όλοι σταματούν να κινούνται εκτός από τον Μαθητή.

ΜΑΘΗΤΗΣ: (πολύ γρήγορα, δυνατά και ειρωνικά όσο κινείται από την μία άκρη της σκηνής στην άλλη, σαν να μιλά στον εαυτό του)

Βέβαια! Ναι! Έναν γύφτο! Ας πάρεις τώρα όλη την προσοχή πάνω σου! Ναι! Γιατί όχι?! (τρέχει από το μέρος που κάθετα ο γύφτος, σκύβει και τον κοιτά στα μάτια) Αλήθεια τώρα αυτό σε πείραξε?

κατά τον ερχόμενο τσακωμό ο γύφτος και ο μαθητής κάνουν διάφορα πράγματα με τα χέρια τους για να τονίσουν την ένταση του τσακωμού

ο γύφτος “σπάει χαρακτήρα” και αρχίζει να γελά, στέκεται κανονικά και το ίδιο κάνει και ο μαθητής

ΓΥΦΤΟΣ: (έχει ξεκαρδιστεί)

Σόρρυ σόρρυ, μετά από όλο αυτό, μετά από δεκαεπτά σελίδες, από όλα τα πράγματα που μπορούσες να πεις, είπες αυτό?

ΜΑΘΗΤΗΣ: (απαντά σαν να έχει προσβληθεί)

Τι λες ρε σάπια! Που θα μου πεις και τι να πω!

ΓΥΦΤΟΣ: (θυμωμένος, ξεκινά να τσακώνεται με τον μαθητή)

Ναι, γιατί αν δεν σου το πω εγώ θα πας σπίτι και θα κάνει την φωνή του πιο λεπτή και (κάνει ειρωνικά και υποτιμητικά την κίνηση που κάνουν οι άνθρωποι όταν κλαίνε) κλάψεις στην μανούλα σου?

ΜΑΘΗΤΗΣ: (νευριασμένος)

Ρε ζώο! Μου λες τι θα πω και μετά λες αυτό?! Ο άλλος στην γωνία θα έπρεπε να τον πετάξει τον πίνακα μετά από αυτό!

Την στιγμή που αναφέρεται, ο παρατηρητής αρχίζει να κινείται προς το κέντρο της σκηνής όσο ο μαθητής και ο γύφτος κινούνται προς τα πίσω, συνεχίζοντας να είναι ο ένας απέναντι από τον άλλον.

Της, όσο πιο κοντά είναι ο παρατηρητής στο κέντρο της σκηνής, τόσο πιο σιγά μιλά ο γύφτος με τον μαθητή
ο παρατηρητής όσο προχωρά σβήνει τον πίνακα

ΓΥΦΤΟΣ: (πάλι νευριασμένος)
Ρε γύφτε! Εσύ το άρχισες!

ΜΑΘΗΤΗΣ: (ειρωνικά, σαν να κέρδισε τον τσακωμό)
Μιλάει ποιος?

ΓΥΦΤΟΣ: (προσβεβλημένος)
Τι είπες ρε! Θα σε ξεμαλλιάσω!

ΜΑΘΗΤΗΣ: (πάλι ειρωνικά)
Καλά θα κάνεις γιατί με τα βρωμόχερά σου ακούμπησες τα πανέμορφα μαλλιά μου και τώρα θα πέσουν

ΓΥΦΤΟΣ: (ειρωνικά)
Που το βρήκες αυτό το αστείο? Στην τρίτη δημοτικού?

ΜΑΘΗΤΗΣ: (νευριασμένος)
Όχι ρε, στον κώ-

(ο παρατηρητής φτάνει στο κέντρο της σκηνής, ο μαθητής και ο γύφτος συνεχίζουν να τσακώνονται σιωπηλά κάνοντας διάφορες κινήσεις με τα χέρια τους για να τονίσουν την ένταση.

ο παρατηρητής σηκώνει τον μαρκαδόρο και αρχίζει να γράφει στον πίνακα ο οποίος είναι κρεμασμένος από τον λαιμό του

το χάος από πίσω συνεχίζει να επικρατεί

γράφει τον τίτλο του έργου, “Ο ΦΙΛΟΣ ΜΟΥ Ο ΓΥΦΤΟΣ”

όταν τελειώσει με το γράψιμο, όλοι μένουν στάσιμοι, ο μαθητής και ο γύφτος στις πόζες-τσακωμού, και μετά από πέντε δευτερόλεπτα, αρχίζοντας από τον παρατηρητή, μετά τον γύφτο, μετά τον μαθητή όλοι φεύγουν από την σκηνή.

ΤΕΛΟΣ ΕΡΓΟΥ